

САМООЦІНКА ТА ПРОФЕСІЙНА СПРЯМОВАНІСТЬ
СТУДЕНТІВ-ПСИХОЛОГІВ

*О. М. Тиньков, доцент;
О.С. Кравчук, здобувачка вищої освіти
Національний аерокосмічний університет
ім. М. Є. Жуковського «ХАІ»*

У психологічному знанні професійна спрямованість розуміється, передусім, як сукупність мотиваційних утворень людини (інтересів, потреб, схильностей, прагнень та інших.), які впливають, зокрема, на вибір професії, прагнення працювати в ній і задоволеність професійною діяльністю.

Професійна спрямованість характеризується: перевагами вибору конкретної професії; видами мотивів професійної діяльності; силою (рівнем) спрямованості, що виявляється у ступеню прагнення щодо оволодіння професією; задоволеністю людини відносно обраної професії.

У дослідженні використовувалася методика «тест-опитувальник "Ваша самооцінка" Б. І. Додонова». Методика дослідження самооцінки Б. І. Додонова передбачає вираз рівня самооцінки у зворотній шкалі (чим вище бал, тим нижча самооцінка), в разі статистично значимого взаємозв'язку самооцінки і рівня професійної спрямованості коефіцієнт рангової кореляції Спірмена може бути негативним. Дане дослідження дало змогу з'ясувати особливості комунікативних здібностей у студентів-психологів, та встановити зв'язок з різним рівнем емпатійних тенденцій їх особистості.

Було проведено теоретичний аналіз проблеми професійної спрямованості, спираючись на феноменологію явища та різні психологічні теорії. Нами було з'ясовано, що попри існування безлічі підходів до проблеми професійної спрямованості, загальноприйнятої теорії професійної спрямованості немає, як і єдиного розуміння проблеми. Спрямованість особистості сучасними вченими розуміється як мотиваційна зумовленість дій та вчинків людини конкретними життєвими цілями, джерелами яких є як її базові потреби, так і вимоги суспільства до її особистості.